

Виродки

Що найстрашніше для людини
З усього, що лиш й може бути?
Це коли стрімко вже, й невинно,
До виродка в ній є весь путь!

Бо що є виродком для людства -
То ж не людина, нелюдь в тім,
В нім суміш бузувірств й розпутства,
Пиха й зажерливість ще в нім.

Такий коктейль, що з ним лиш в прірву,
Туди й прямує нині, й те
Планету й людство все в ту ж вирву
Воно й штовхало ж, бо – сліпе!

Сліпе воно, й з смердючим серцем,
І співстраждання в нім нема,
Хоч олігарх, хоч нацик, - дверці
Відкриті в нім - де лиш п'ятьма.

Вони ж монархи й президенти,
Та слава Богу, хоч не всі,
І терористи, є й сегменти
Такі, що там вони й усі.

Й пасьянси світу розкладають,
Бо риба ж з голови гниє,
Ті виродки про все це знають,
Та їм всім духу не стає!

Бо в них його просто ж немає,
Де ж в нелюдях людська вся стать?
Лиш інтелект, розум, втрачає
Зв'язок з ним, й вирішив карать

Його Господь, й забрав геть розум,
Тому в тім лиш істота та,
Що лиш в погрозах, та й загрозах,
Все й розпинає в тім Христа!

Хоча те все й до церкви ходить,
Й до синагоги, чи в мечеть,
Чекає, й завжди, лиш нагоди,
Щоб заподіять лють і смерть.

Бо лють в тім вся – несамовита,
Хоч виродок той - майже бомж,
Воно ж нелюдством все й сповите,
Й нема в нім й власних огорож,

Й ніяких гальм людських, бо кинув
Їх власний всіх Господь їх Дух
Бо в виродках в тих, в кожнім, згинув
Навік чоло в них в вир розрух.

Нема, й не може бути дороги
Людської, та й з людьми у них,
Хто зможе, той все з Агні Йоги
Візьме, й не буде знати їх